

Legrand, Bibl. Hell. XV-XVI, 3, 6. 165-167

Ἀποστολῆς

Ἀριστοβούχου

Ὁ Legrand, περιγράφων ἑνθ' ἑνὸς. (ἀριθ. 140) τὸ βιβλίον < In hoc volumine haec continentur: marci Antonii Sabellici annotationes veteres et recentiores (sic).... Anno dñi 1508. 5 Septembris... » σημειοῖ (6.166) ὅτι ὁ Ἰωάννης Βερβο (ὅς τις γράφει τὴν ἐν τῇ βιβλίῳ ἀφιερωτικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Ἀρέτην) εἶχε διδάσκαλον τὸν Ἀριστοβούχον Ἀποστολὴν καὶ γραδύτερον ἐν Κερύρα τὸν Ἰωάννην Μόσχον.

Παραθέτει ἐπίσης ὁ Legrand ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ Βερβο, τοῦ ἔτους 1536, πρὸς τὸν Ἀρέτην ἐπίσης, ἐν ᾗ γράφει ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων λεηλασίαν τῆς Νάυπαλτου (1499) ἦλθε μετὰ τῆς εὐχῆς του

εἰς Παγούσαν, ἀπέμεινε δὲ τέσσαρα, περὶ ὧν γέγραπται : « Et postea mihi Modestinum edidit [ἢ εὐχριστὸς τὸν] : compatriotes fuerunt Bartholomeus Fim doctus, advocatus maximus, et IOANNES ABRAMEUS, civis vester. Peperit et Pudentinum, quem baptizavit Ioannes Baptista Egnatius, publicus Vene- tianum lector, et Marcus MASURIUS Cretensis, lector publicus litterarum graecarum et iam discipulus Acistobuli, archiepiscopi Epidauri et Mi- lesiae², praecceptoris mei graecarum litterarum. ».

2. [Σμπ. Lequand]. Nous avons ici une preuve nouvelle que Acistobule et Acès- ne Apostolios doivent être identifiés, et cette preuve nous est fournie par un contemporain qui de plus, avait été élève de ce savant. ».